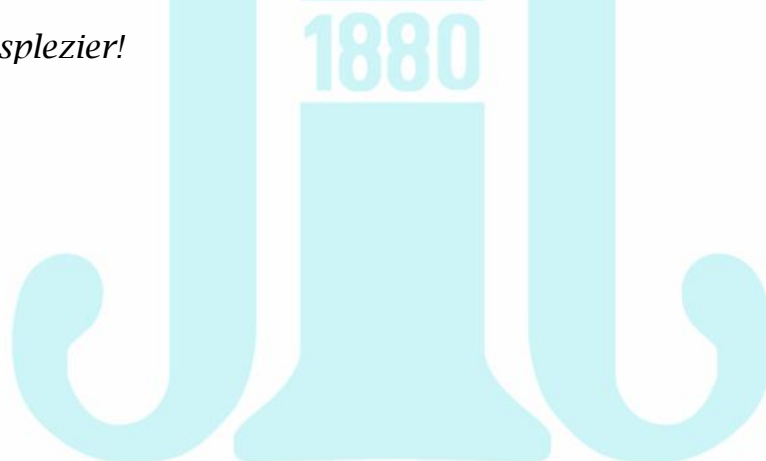

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DAGBOEK VAN EVA
(Diario di Eva)

monoloog

door

Dario Fo

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.2568

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWEE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A3

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DAGBOEK VAN EVA* op te voeren moet de naam van auteur vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam *DARIO FO* ; vert. *Frans Roth* moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/Dario Fo
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

EVA : Ik was nog maar amper geboren toen ik begonnen ben met het aanleggen van dit dagboek. Ik zou jullie niet eens kunnen vertellen hoe ik op het idee ben gekomen om deze vijgenblaadjes vol te krabbelen. Wellicht omdat mij bepaalde dingen overkomen waren, die ik wilde vastleggen en ik de spontane gedachten wilde noteren die hier opkwamen in mijn kop. Ik was toen au fond nog een snotneus maar wel zeer vroegrijp. Vermits ik meteen al bij mijn geboorte huwbaar was.

En daarna, nou ja, daar hebben jullie misschien ooit wel van vernomen, kreeg je die vreselijke situatie met de duivel. Die heeft ons toen lelijk te grazen genomen. We hebben ons te barsten gevreten aan de appels en toen zijn we er uitgegooid. Van de ene op de andere dag werden we met de hele familie zomaar het paradijs uitgeschopt. Nou vraag ik jullie? We kregen van de M.E niet eens de tijd om onze spulletjes te pakken! De mobiele engelen, dat zijn van die onsympathieke gasten, die terroriseren de hele boel. Ik heb de hele tijd gedacht dat ik in de haast ook dit dagboek had laten liggen maar vanmorgen toen ik m'n huis aan het kuisen was, heb ik het gevonden en ik ga jullie er iets uit voorlezen.

MAANDAG.

Ik ben vandaag just voor een week geboren en ik moet zeggen, ik vind het wel plezant hier op aarde. D'r is alleen één ding dat mij enorm dwarszit, dat mij complexeert. Ik heb voortdurend het gevoel dat ik in de gaten word gehouden, geobserveerd. Ik weet niet, maar het is zowat een obsessie voor mij. Zo'n groot oog, just in het midden van een driehoek en dat de hele tijd naar me zit te staren. Een voyeur. Ik voel me just gelijk een konijntje dat ze gebruiken voor het een of ander experiment.

WOENSDAG.

Gistermiddag heb ik en passant een glimp opgevangen van een ander wezen dat wel zeer veel op mij lijkt. Maar als ge hem nader bekijkt is 'm toch heel anders. Het is natuurlijk ook zo'n proefpersoon die in de gaten wordt gehouden door dat grote boze oog in die driehoek. Met hem zijn ze zeker en vast ook in een

experimentele fase. Ik ben hem zo'n beetje gevolgd, ach, ik deed gewoon of ik dezelfde kant uit moest, want ik wilde weten wat zijn functie was in het geheel. Maar ik ben er niet achter gekomen. Ik heb zo het vage vermoeden dat het een man is. Ik had er nog nooit een van gezien tot op de dag van vandaag, maar deze is het zeker en vast. Ik moet toegeven dat hij me buitengewoon intrigeert. Ik vond hem vele malen interessanter dan welk ander reptiel dan ook. Zei ik reptiel? O ja het staat er! Ik haal de zaken misschien een beetje door elkaar. Ik heb de precieze classificatie van de diersoorten nog niet helemaal onder de knie.

Ik hoor in ieder geval tot de zoogdieren. Ook al vanwege die ronde welvingen hier. Hij heeft die niet. Ja, hij heeft twee van die kleintjes maar die zitten wat meer naar onderen. Hij heeft eigenlijk wel iets van een reptiel weg. Zo helemaal plat, zonder heupen, een reptiel met haren en blauwe ogen. O, het is allemaal nog zo chaotisch. Een reptiel dat rechtop loopt, verticaal. Dat is zo'n dwaas gezicht. Toen ik hem zag lopen in het wild, kreeg ik schrik. Eerlijk. Hij liep daar voor me uit met die grote ronde bil van hem. Ja, wat? Ene bil, ja! Want in het begin hadden we geen twee billen. O, wisten jullie dat niet? Nee, we hadden ene bil. Een grote ronde, hier van achteren, precies in het midden, zonder spleet. Dat hebben ze later veranderd, toen ze ons uit het paradijs hebben geschopt. Dat kwam door één van die engelen. Dat was zo'n hysterisch type. Die kwam achter ons aan, zwaaiend met z'n brandende zwaard en die brulde dat we moesten opschieten. Maar ja, we waren zo geëmotioneerd van die hele toestand. We zijn toen, huilend van wanhoop, stil blijven staan en toen kreeg die engel godgloeiend de kolere in en begon ie te schreeuwen van: Nom de Dieu, als jullie hier nou niet een twee drie vandaan trekken en toen...zak... precies daar ja. Een diepe gleuf. Exact in het midden. Bij ons alle twee. En sindsdien hebben wij dus twee billen. Ik vind het trouwens wel een esthetische vooruitgang. En ook heel praktisch. Waar moet je anders je twee handen laten? Dus, hij liep daar voor me uit en opeens stopte hij om naar me te kijken. Ik ben er meteen van tussen gegaan. Als de dood dat ie me achterna zou komen. Op een gegeven moment, kijk ik achterom...was ie me niet gevolgd, de sukkelaar. Ik had al gauw in de gaten dat hij alle mogelijke moeite deed om mij van zich

af te schudden. Ik ben hem zo een beetje blijven volgen vanuit de verte en ik heb gemerkt dat hij daar bloednerveus van werd. Doodongelukkig zelfs. Op een gegeven moment is hij in een boom geklommen. Ik ben er een tijdje onder gaan zitten, ja, ik wilde op hem wachten. Nou, na verloop van tijd had ik het wel gezien en ben ik naar huis gegaan.

(We horen buiten een hels kabaal. Eva wordt gedwongen tot een interventie.)

Kaïn en Abel, scheien jullie nou 's eindelijk uit! Dat eeuwige gebakkelei, ik word er zo moe van. Kaïn, leg die stok neer en jij Abel, jij moet niet voortdurend proberen je broertje zwart te maken bij onze Lieve Heer. Kijk uit of ik kom naar beneden en dan krijgen jullie allebei een pak voor je billen.

Excuses voor de onderbreking. Maar het is me een kruis, die kinderen. Vandaag of morgen doen ze mekaar nog eens wat.

Waar was ik ook alweer gebleven. O ja...

DINSDAG.

Vandaag was het weer hetzelfde liedje. Ik heb hem weer de boom ingejaagd.

WOENSDAG.

Dat behaarde blauwogige reptiel zit weer boven, op zijn gemak, tussen twee bladertakken. Hij rust.

Volgens mij doet hij gewoon alsof. Hoe kan hij nou de hele tijd rusten? Hij voert de godganselijke dag niets uit, daar kan je toch niet moe van worden!

DONDERDAG.

Ik heb ontdekt dat die boomneuroot heel onbeschaafd is. Vermits hij totaal geen opvoeding heeft genoten. En hij houdt er een uitgesproken vulgaire smaak op na.

En echt aardig is hij ook niet. Gisteren heb ik hem erbij betrapt dat hij van die grote stenen gooid naar vogeltjes in de lucht. Zomaar voor de lol. Om ze naar beneden te halen. Hij gooit ook met stokken. Speciaal zo'n hele kromme platte.